

Ik stond op, pakte mijn jas en was klaar om te gaan. Toen vertelde mama dat ik ook even aan tafel moest komen zitten. Ik mocht op de hoge kruk of op schoot. Ik koos voor de hoge kruk, want dan kon ik alles goed bekijken op het bureau van die leuke mevrouw. Ik weet nog steeds haar naam niet. Ik vraag me nu ook af of ze die ooit wel verteld heeft. Ik zal het straks wel aan mama vragen. Geen idee of het belangrijk is voor mijn verhaal maar goed, terwijl ik dit schrijf, houdt het me bezig.

De leuke mevrouw liet op haar computer een hoofd van een meisje zien, en plots verscheen er een rode pijl die wees op de hersenen. Die zitten onder je haren, onder je schedel. Je ziet ze niet, maar als je op je hoofd klopt, dan hoor je "tok tok", daar zitten ze. In je hersenen zit allemaal informatie opgeslagen, vertelde ze. Zo weet je mond bijvoorbeeld dat het moet kauwen als je er eten in stopt, en door je tong proef je dan of iets lekker is of niet. Dat gaat met allemaal seintjes naar je hersenen. Ook zitten daar dingen in die je weet, bijvoorbeeld je naam. Maar ook hoe je moet praten en moeilijke woorden.

De leuke mevrouw liet de hersenen zien van een meisje van zes jaar. Ze liet zien waar alles zat en hoe alles nog zou gaan groeien zodat ze slimmer zou worden, omdat ze elk jaar nieuwe dingen zou leren op school. Daarna liet ze mijn hersenen zien. Ze waren net zo groot maar alles was veel voller gestapeld. Ze vertelde dat ze nadat ik alle puzzels en raadsels had gedaan, de resultaten had besproken met andere mensen. Die mensen waren verbaasd over mijn resultaten. Blijkbaar waren de resultaten heel goed, en zij hebben gezegd dat ik briljant ben.

Ik ben dus blijkbaar superslim, zo slim dat ik het zelf niet eens wist. En zo slim dat ik me altijd aanpas aan andere mensen en kinderen, dus geen idee wat ik hieraan heb. Ik zit nu in groep 6 en er is wel het één en ander veranderd sinds die speelmiddag bij die mevrouw. Ach, hoe heet ze nou toch? Wacht, ik stuur mama even een berichtje.

Suzan! Suzan heet ze. Suzan is een onderwijsspiegeloog of zoiets. Ze heeft dus gekeken naar hoe slim ik ben, nou briljant dus.

Wat ik al zei, ik zit in groep 6 en nog steeds op dezelfde school als altijd. Ik voetbal nog elke pauze met de jongens en ik klim nog steeds in de bomen bij het schoolplein.

Wat er wel veranderd is, is het volgende: voordat we aan de dag

beginnen, bespreek ik de dag met de juf. We bekijken alle lessen. De lessen die mij leuk lijken doe ik mee en de lessen die me saai lijken of waar ik weinig bij te doen heb, die vervang ik voor iets anders. Ik doe wat projecten en zo schrijf ik nu dus ook mijn eigen boek.

Ik beleef namelijk genoeg bijzondere avonturen en ik vond het tijd om deze op papier te zetten. Dus nu zit ik op de gang, te typen. De rest van de klas is bezig met rekenen. Keersommen met honderd en tientallen. Nou appeltje-eitje voor mij en mega saai. Wie gebruikt die manier van rekenen nu nog? Volgens mij, niemand. Iedereen heeft een rekenmachine. Die zit namelijk op je telefoon en die heeft inmiddels iedereen. Zelfs iedereen bij mij in de klas. Ik heb er zelf ook één. Het is een oude van mama, maar hij doet het prima én er zit een rekenmachine op. Dus voor mij geen rekenen vandaag, maar lekker schrijven over mijn avonturen.

Ik vertelde al, pap bedenkt dingen, uitvindingen. Pap heeft geen echte baan, hij is huisman, maar zelf zegt hij dat hij uitvinder is. Liever nog noemt hij zichzelf "professor".

Hij loopt graag rond in zijn witte overjas in plaats van zijn schort. Mama werkt en verdient dus het geld. Ze is financieel directeur. Ze is eigenlijk de baas over de grote rekenmachine van een bedrijf. Een andere meneer, Joop, is algemeen directeur. Hij bepaalt alle andere dingen en mama zegt dan of dat kan met het geld wat ze hebben. Ze schijnt wel belangrijk te zijn. Dus mama werkt veel, gelukkig soms ook thuis, op haar kantoor en pap is dus huisman. Ik heb geen broers of zussen, ik ben alleen. Ook daarin lijk ik dus op Pipi.

Pap vindt zichzelf dus een uitvinder. In het schuurtje achterin de tuin heeft hij zijn werkplaats gemaakt. Daar ligt zijn gereedschap en alle materialen die hij nodig heeft om dingen uit te vinden. Hij heeft ook wel echt dingen uitgevonden, bijvoorbeeld de sokken-omdraai-machine.

Want zowel pap als mama vinden sokken omdraaien vies. Ik vergeet gewoon mijn sokken goed te draaien. Of misschien vind ik het zelf ook wel vies. Ik doe het in ieder geval niet expres. Ik denk er gewoon niet over na. Doe jij dat? Denk jij erover na hoe jij je sokken uit doet? Ik steek gewoon een vinger in mijn sok, aan de achterkant, bij mijn hak en dan haak ik mijn vinger erin en trek ik hem uit. Zo doe ik dat. Dat bedenk ik nu, omdat ik er nu over

schrijf. Normaal denk ik hier niet over na.

Pap heeft weleens uitgelegd dat je dit op de "automatische piloot" doet. Simpel gezegd doe je iets waar je niet over nadenkt. Sokken uittrekken, daar denk ik niet over na. Sokken omdraaien doen pap en mama duidelijk niet op de "automatische piloot", want ze denken erover na en ze vinden het vies. Dus pap is op een middag zijn werkplaats ingedoken en na heel veel vloekwoorden en drie keer naar binnen rennen voor een pleister, was zijn uitvinding klaar: de sokken-omdraai-machine.

Deze staat nu bij ons op zolder, naast de wasmachine. En voordat alle sokken in de was gaan, draait de machine onze sokken om.

Dit is een uitvinding die we vaak gebruiken. Maar er zijn ook uitvindingen die we niet gebruiken. Heet het dan ook "uitvinding"? Tijdens het ontwikkelen en ontwerpen, komt pap erachter dat ze niet werken of ze ontploffen al voordat hij klaar is. Deze uitvindingen vind ik stiekem het leukst! Weet je waarom? Ik ga dan kijken waardoor het komt dat de uitvinding niet werkt. Ik zoek dat op internet op of ik duik de boeken in. Ik lees namelijk niet zo graag kinderboeken zoals deze. Nee, geef mij maar een studieboek. Iets waar ik wat van kan leren, want zoals gezegd, "ik ben briljant".

Ik neem je mee de werkplaats in. Daar zie je een aantal uitvindingen staan. Bij deze uitvindingen heb ik een verhaal. Kijk maar eens rond in de werkplaats. De titel van de uitvinding staat eronder, net als de pagina waar je het verhaal kunt lezen. Kies maar uit en lees verder op de bladzijde die erbij staat.